

Ը Ն Գ Ա Խ Ա Զ Ե Ր Թ Ա Լ, Ա Ռ Ի Թ Ի Ն . . .

Խորագրին թելոգրանքը կու գայ ինձի Անգլերէն լեզուի յատկաբանութեանէն — “To rise to the occasion”, Առիթը՝ կացութիւն մըն է որ կը հետեւի դէպքի մը և ունի անակնկալ ըլլալու բնոյթը: Առիթը՝ «կու գայ», «կը ստեղծուի», «կը հանդիպի», «կը ներկայանայ», նոր ու տարբեր հանգրուաններ հաստատելով անհատներու, կազմակերպութիւններու և ազգերու կեանքին մէջ: Այդ առիթը՝ չոր օգուտ մը խլելու պարագայական երևոյթ մը չէ, այլ պատեհութիւն մը, որ պիտի երաշխաւորէ տեական ու իրապաշտ բարիքներու ստացումը՝ ի նպաստ անհատներու, կազմակերպութիւններու և ազգերու:

Անցնող վեց ամիսները հանդիսարանը եղան չնախատեսուած, խելքէ ու մտքէ շանցած դէպքերու՝ որոնք շփոթանքի մասնեցին հայ գաղութային և եկեղեցական առօրեան, մասնաւորաբար Սփիւռքէն ներս: Հարուածներուն սկզբնական ցնցումներէն սթափելով, շահագրգռուող համայնքներն ու Աթոռները, մշակոյթի տէր եղող ժողովուրդներու վայել վերաբերմունքով, վերահաստատեցին իրենց պողարիւնութիւնը, վերակերտեցին իրենց մտքի յատկութիւնը և հանդարտ քայլերով գիմաւորեցին դէպքերը և իմաստութեամբ շահագործեցին առիթները:

Կրկնութիւնն է մեր արիւնսքամ պատմութեան: Անբացատրելի ողջմտութիւնը հայ ժողովուրդին, որ գիտէ ընդ առաջ երթալ առիթին, ինչ ձևով ալ ներկայանայ անիկա:

Հինգշաբթի, Փետր. 1ին, կը վախճանէր Երուսաղէմի Սրբոց Յակոբեանց Առաքելական Ս. Աթոռին Պատրիարքը՝ Ամեն. Տ. Եղիշէ Արքեպս. Տէրաէրեանը: Անսպասելի էր: Լուրը տարածուեցաւ հայ ժողովուրդին — Հայրենիքի մէջ և Սփիւռքի — որ անդրադարձաւ խառն զգացումներով: Կորուստին մեծութեան հաւատացողներուն դէմ՝ սինիք ու նախա-

տական արտայայտութիւններ: Գաղութներու մէջ ծառայող թիւով քսան միաբան եպիսկոպոսներ ու վարդապետներ փութացին Երուսաղէմ՝ ներքին Միաբանութեան հետ մասնակցելու թաղումին և տէր կանգնելու Ս. Աթոռի նուերապետական յաջորդութեան: Ամերիկահայ եկեղեցւոյ Արևելեան Թեմին Առաջնորդ Տ. Թորգոմ Արքեպս. Մանուկեանը, գլուխն անցնելով Թեմիս մէջ պաշտօնավարող եօթ միաբան վարդապետներուն, շնորհ առաջ գնաց առիթին՝ միաբանավայել նախանձախնդրութեամբ: Թաղումը կատարուեցաւ հայրապետավայել շքեղութեամբ, Տեղապահի օրինաւոր ընտրութենէն վերջ: Սուգի քառասնօրեայ օրերուն յաջորդեց Պատրիարքական ընտրութիւնը յանձին Տեղապահ Սրբազան Հօր Գերշ. Տ. Թորգոմ Արքեպս. Մանուկեանի Պատիւ գինուորեալ Միաբանութեան, որ Ս. Աթոռոյ դիրքին ու դերին վերաբերմամբ առաւելագոյն նախանձախնդրութեամբ լեցուած՝ թոյլ չտուաւ ինքզինքին գլորուելու «հաշիւներու ճահիճին», և Մարտ 22ին օրինաւորապէս ու Աթոռավայել հանդիսութեամբ զգիմաւորեց առիթը, ընտրութեամբը Ամեն. Տ. Թորգոմ Արքեպիսկ. Մանուկեանի: Ազգին զսպուած ջիղերը հանդարտեցան: Մենք բոլորս լայն շունչ մը առինք. գովերգեցինք Ս. Աթոռոյ Միաբանութիւնը, որ վերցուց սուգի շղարշը Առաքելական Աթոռէն, հոն քաղմեցնելու համար անոր 96րդ գահակալը: Հրճուած ենք, որովհետև համոզուած ենք որ շիտակ ժարդը շիտակ ժամանակին շիտակ տեղը կարելի եղաւ տեղադրել: Յարգանք Միաբանութեան և ամենաբարի մաղթանքներ՝ նորընտիր Նորին Ամենապատուութեան:

Երուսաղէմէն վերջ, Սթամպուլի Ամեն. Տ. Ծնորճ Պատրիարքի անսպասելի մաշը Մարտ 7ին, որ պատահեցաւ Մայր Աթոռոյ վեհարանին մէջ ամենազմայնի արկածի մը հետեանքով, կրկին ցնցեց

Լ ՈՒՍՆ Ա Վ, Ե Ղ, Օ Թ Ք

«Հրեւեակ Չուարթուն»

Ծառերը թաց են լուսով,
Վանքի բակին՝ լճու ծառեր.
Հոգիներուն մէջ սողոց՝
Մաղուով անձրեւ ու մեղմ հով:

Բակին՝ հսկայ մայրի ծառ,
Շուփին՝ զգաճն են բարուեր
Ազօթելու լուսնին սակ:

Քառսուն զգաճ՝ հատափում
Քառսուն տունէ ու արբեր
Երկիրներէ, կ'ազօթեն
Խրափանչիւրն իր շեշով,
Պատանիի ըղձանփով,
Աչքը ծառի նիւզերուն,
Ըստուերներուն կ'էկիտում՝
Շէնքի պատին, սանդղախին,
Կարծես լուսնէն ցնցուղում ...:

Երգը՝ զողոց հազարէն
Կու գայ կէս-խաճ կէս-արթուն,
Հովն ալ նըւագ ալեծուփ:

Պատանիներն այս ամէն
Յոյսն են իրենց ծնողին,
Յոյսը նաեւ տառապած
Չարգակսոր իմ ազգին ...:

Ա կր նայիմ, կր լսեմ .. :
«Հրեւեակ Չուարթուն»
Մէկն գիշեր հսկէ արթուն
Որ չը մեռնի յոյսը ազգին,
Որ չը չորեայ հուրսը անգին
Գրուած, ցանուած՝ մեփի դաշին
Ու հոգիին մէջ այս սողոց,
Իրենց պարման արիփին բոց:

Անոնք նըրագ ու սիւն ըլլան
Ոչ թէ միայն իրենց մէկ սան ...
Հազարներ կան ասանդական
Չղակսոր ու ցիրուցան,
Ոզգին ծառին պէս բնուեր ...

«Հրեւեակ Չուարթուն»
Հսկէ արթուն
Հոգիներուն

Իրուսաղէժի ու Միացեալ Նահանգներու
իրենց ազգակիցներուն նման Գանատա-
հայերն ալ լրջութեամբ ու խոհական քայ-
լերով շքեղ առաջ գացին՝ առիթին», և
Մայիս 12ին, Սէյնթ Քէթրինի քաղաքին
մէջ, Գանատահայ թեմին պատգամաւորու-
կան ժողովին մասնակցող պատգամաւոր-
ները յայտնեցին իրենց որոշումը թեմին,
յաջորդ Առաջնորդ ընտրելով ուրիշ երի-
տասարդ վարդապետ մը: Տրուած քուէ-
ները հոս ալ պաշտօնի կը կոչեն երիտա-
սարդ վարդապետ մը: Մտայնութեան նոր
հասանք մըն է ասիկա որ ծայր կու տայ
Առաջնորդական ընտրութիւններու կեր-
պընթացին մէջ: Կ'արժէ խորհրդածել այս
երեսոյթին մասին:

Նորընտիր Առաջնորդը՝ Գերշ. Տ.
Յովնան Ե՛ վրդ. Տէրաէրեան, հազիւ 33
տարեկան, Ս. Էջմիածնի Միաբան, եղած
է հովիւը Թորոնթոյի ծուխին: Չինքը
չեմ տեսած և չեմ ճանչնար, Սակայն
հաւատարմութիւններ անոր ունեցած
գորգացման և ծառայելու ետուն խանդին
մասին, կու տան երաշխաւորութիւնը իմ
անձին շուրջ կատարուած ընտրութեան
արժանաւորութեան վերաբերմամբ: Մեզի
կը մնայ ազօթել ու մաղթել որ նորընտիր
Առաջնորդը ունենայ կորովն ու իմաս-
տութիւնը շքեղ առաջ կրթալու՝ առիթ-
ներու, սրտն արիտի նպատակն իր աշ-
խատանքներուն թեմական կեանքէն նեւ:

Նիւ Եորք, Յունիս 1990

ԳՐԻԳՈՐ ԴԱՆԵԱՆ